

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 1564/2025
18.06.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија Драгане Маринковић, председника већа, Зорице Булајић, Ирене Вуковић, Јелице Бојанић Керкез и Драгане Бољевић, чланова већа, у парници тужиоца ЈП ЕПС Београд, Огранак РБ „Колубара“ Лазаревац, са умешачем на страни тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Миле Ракић, адвокат из ..., против тужене ББ из ..., чији је пуномоћник Радослав Тадић, адвокат из ..., ради иселења, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 558/22 од 24.07.2024. године, у седници одржаној 18.06.2025. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 558/22 од 24.07.2024. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 558/22 од 24.07.2024. године.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Основног суда у Лазаревцу П 145/21 од 15.12.2021. године, ставом првим изреке, одбијен је приговор апсолутне ненадељности суда. Ставом другим изреке, обавезана је тужена да од лица и ствари испразни стан број 3, површине 68м², који се налази у Лазаревцу, у улици ... бр. .. и исти преда у посед тужиоцу. Ставом трећим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу на име трошкова парничног поступка исплати 7.800,00 динара. Ставом четвртим изреке, обавезана је тужена да умешачу на име трошкова парничног поступка исплати 30.000,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 558/22 од 24.07.2024. године, ставом првим изреке, одбијена је жалба тужене и првостепена пресуда је потврђена у ставу првом, другом и трећем изреке. Ставом другим изреке, преиначено је решење о трошковима поступка из става четвртог изреке првостепене пресуде и одбијен је захтев умешача за накнаду трошкова првостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужена је благовремено изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права са предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној применом члана 404. ЗПП.

Према члану 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11...10/23) ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности посебне ревизије одлучује Врховни суд у већу од пет судија.

По оцени Врховног суда услови за примену института изузетно дозвољене ревизије из члана 404. став 1. ЗПП у конкретном случају нису испуњени. Имајући у виду врсту спора и садржину тражене судске заштите, начин пресуђења и разлоге које су нижестепени судови дали за своје одлуке, у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања у интересу равноправности грађана. Тужена у ревизији није пружила доказе о постојању различитих одлука у истој чињеничној и правној ситуацији, као у конкретном случају и супротном пресуђењу судова, па није испуњен ни законски услов који се односи на потребу за уједначавањем судске праксе. Осим тога, тужена у ревизији оспорава чињенично стање што није разлог за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној, као и правно дејство правноснажне пресуде Општинског суда у Лазаревцу П1 2235/92 од 09.02.1994. године у смислу члана 360. ЗПП у овој парници, о чему су дати разлози који не одступају од правног схватања ревизијског суда у предметима са истим чињеничним и правним основом.

Из изнетих разлога, одлучено је као у првом ставу изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије на основу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради исељења поднета је 01.03.2021. године, вредност предмета спора је 50.000,00 динара.

Пошто вредност предмета спора побијаног дела правноснажне пресуде не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, ревизија тужене није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у другом ставу изреке.

**Председник већа – судија
Драгана Маринковић, с.р.**

За тачност отправака
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић